

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษา เรื่อง “การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ” สำหรับในบทนี้เป็น การนำเสนอข้อมูลผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลภาคสนาม จากการแจกแบบสอบถาม จากการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อนำมาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลในส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทย ได้แก่ แนวคิดการบริหารและทักษะการบริหาร แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร แนวคิดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ระดับของภาษาไทย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิจัยเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการแจกแบบสอบถามผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ ส่วนที่ 2 การรายงานผลจากการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการแจกแบบสอบถาม ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผลจากการแจกแบบสอบถามผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการที่เลือกเป็น กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 245 คน จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งหมด 49 แห่ง ได้รับแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับคืนมา จำนวน 212 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.8 สามารถนำมาวิเคราะห์และสรุปผลมีรายละเอียดต่อไปนี้

- 4.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ
- 4.2 ผลการศึกษา ความสามารถทางด้านระดับของภาษาไทย
- 4.3 ผลการศึกษา ปัญหาทางด้านทักษะการใช้ภาษาไทย
- 4.4 ผลการศึกษา ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาไทย
- 4.5 ผลการศึกษา ความรู้ความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรมไทยและความต้องการพัฒนา

ความรู้ความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรมไทย

ซึ่งผลการศึกษา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	194	91.50
	หญิง	18	8.50
	รวม	212	100
อายุ			
	25 – 35 ปี	4	1.90
	36 – 45 ปี	40	18.90
	46 – 55 ปี	90	42.50
	56 – 65 ปี	66	31.10
	มากกว่า 65 ปีขึ้นไป	12	5.70
	รวม	212	100
ระดับการศึกษา			
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	69	32.50
	ระดับปริญญาตรี	71	33.50
	ระดับปริญญาโท	69	32.50
	ระดับปริญญาเอก	3	1.40
	รวม	212	100
หน่วยงานที่สังกัด			
	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	2	0.90
	เทศบาลนคร	2	0.90
	เทศบาลเมือง	5	2.50
	เทศบาลตำบล	55	25.9
	องค์การบริหารส่วนตำบล	148	69.80
	รวม	212	100

ตาราง 4 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
จังหวัดสมุทรปราการ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่ง		
นายก	36	17.00
รองนายก	90	42.50
ประธานสภา	40	18.80
รองประธานสภา	46	21.70
รวม	212	100

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ ด้านเพศชาย มีจำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 91.50 เพศหญิงมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 ด้านอายุ 46 – 55 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ 90 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 รองลงมาคืออายุ 56-65 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 31.10 อายุ 36 – 45 ปี มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 18.90 อายุ 66 ปีขึ้นไป มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.70 อายุ 25 – 35 ปี คือ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90

ด้านการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวนมากที่สุด คือ 71 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 รองลงมา ได้แก่ การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คือ 69 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 ระดับปริญญาโท คือ 69 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 และ ระดับปริญญาเอก คือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.40 ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่สังกัดหน่วยงานที่สังกัด มีจำนวนมากที่สุด คือ 148 คน คิดเป็นร้อยละ 69.80 คน รองลงมา ได้แก่ สังกัดหน่วยงานเทศบาลตำบล คือ 55 คน คิดเป็นร้อยละ 25.90 สังกัดหน่วยงานเทศบาลเมือง คือ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 สังกัดหน่วยงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.90 และสังกัดเทศบาลนคร คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.90

ด้านตำแหน่งรองนายก มีจำนวนมากที่สุดคือ 90 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 รองลงมาได้แก่ ตำแหน่งรองประธานสภา 46 คน คิดเป็นร้อยละ 21.70 ตำแหน่งประธานสภา 40 คน คิดเป็นร้อยละ 18.80 และนายก 36 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00

4.2 ผลการศึกษา ความสามารถทางด้านระดับของภาษาไทย

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของความสามารถการใช้ภาษาไทยในด้านของระดับภาษา
จำแนกตามระดับความสามารถของผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ

ความสามารถทางด้านระดับภาษา						
ระดับของภาษา	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ภาษาระดับพิธีการ	6.60	17.00	55.70	15.10	5.70	100.00
	(14)	(36)	(118)	(32)	(12)	(212)
ภาษาระดับทางการ	3.30	17.90	39.60	34.40	4.70	100.00
	(7)	(38)	(84)	(73)	(10)	(212)
ภาษาระดับกึ่งทางการ	2.40	16.50	35.80	37.70	7.50	100.00
	(5)	(35)	(76)	(80)	(16)	(212)
ภาษาระดับสนทนา	4.20	12.30	31.60	38.70	13.20	100.00
	(9)	(26)	(67)	(82)	(28)	(212)
ภาษาระดับกันเอง	4.70	12.30	25.50	26.40	31.10	100.00
	(10)	(26)	(54)	(56)	(66)	(212)

หมายเหตุ จำนวนในวงเล็บคือจำนวนผู้ให้ความเห็น

ตาราง 5 ผลการศึกษาความสามารถการใช้ภาษาไทยจำแนกตามระดับภาษาของผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ความสามารถด้านภาษาระดับพิธีการของผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ อยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.70 รองลงมาคือ มีความสามารถด้านภาษาระดับพิธีการ คิดเป็นร้อยละ 17.00 และมีความสามารถด้านภาษาระดับพิธีการน้อยที่สุดคือร้อยละ 5.70

สำหรับด้านภาษาระดับทางการ พบว่า มีความสามารถในการใช้ภาษาระดับทางการอยู่ในระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.60 รองลงมาคือระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.40 และ รองลงมาอีกคือระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 17.90

สำหรับความสามารถด้านภาษาระดับกึ่งทางการ พบว่า ผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ มีความสามารถส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.70 รองลงมาคือระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 35.80 และรองลงมาคือระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.40

สำหรับความสามารถด้านภาษาระดับสนทนา พบว่า ผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่น มีความสามารถส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 38.70 รองลงมาคือ ระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 31.60 และรองลงมาคือระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 13.20

สำหรับความสามารถด้านภาษาระดับกันเอง พบว่า ผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่น มีความสามารถส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 31.10 รองลงมาคือ ระดับมากคิดเป็นร้อยละ 26.400 และรองลงมาคือระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 25.50

4.3 ผลการศึกษา ปัญหาทางด้านทักษะการใช้ภาษาไทย

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละของปัญหาทางด้านทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของ ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ

ระดับของปัญหาทางด้านทักษะการใช้ภาษาไทย						
ทักษะการสื่อสาร	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ด้านการฟัง	28.30	35.40	28.30	5.70	2.40	100.00
	(60)	(75)	(60)	(12)	(5)	(212)
ด้านการพูด	32.10	29.20	31.10	4.20	3.30	100.00
	(68)	(62)	(66)	(9)	(7)	(212)
ด้านการอ่าน	28.30	33.50	26.90	8.00	3.30	100.00
	(60)	(71)	(57)	(17)	(7)	(212)
ด้านการเขียน	17.50	42.50	30.20	4.70	5.20	100.00
	(37)	(90)	(64)	(10)	(11)	(212)

หมายเหตุ จำนวนในวงเล็บคือจำนวนผู้ให้ความเห็น

จากตาราง 6 ผลการศึกษาระดับปัญหาทางด้านทักษะการใช้ภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผู้นำมีปัญหาด้านการฟังอยู่ในระดับน้อย มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.40 รองลงมาคือระดับ ปานกลาง และ น้อยที่สุด จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 28.30

ส่วนด้านการพูดผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.10 รองลงมาคือระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.10 และรองลงมาคือระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 29.20

สำหรับปัญหาด้านการอ่านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.50 รองลงมาคือระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.30 และ รองลงมาคือระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 26.90

ส่วนปัญหาด้านการเขียนภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า มีปัญหาระดับน้อย มีปัญหามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 42.50 รองลงมาคือระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.20 และรองลงมาคือระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.50

เมื่อเปรียบเทียบดูทุกทักษะและจะเห็นได้ว่าทักษะการเขียนของผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการจะมีค่าในระดับปัญหาน้อย คิดเป็นร้อยละ 42.50 ส่วนระดับการฟังมีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 35.40 ส่วนระดับการอ่านและการพูดส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน

4.4 ผลการศึกษา ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาไทย

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละของความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ

ความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทย						
ทักษะการสื่อสาร	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ด้านการฟัง	12.30	19.30	42.00	19.80	6.60	100.00
	(26)	(41)	(89)	(42)	(14)	(212)
ด้านการพูด	10.40	14.20	47.20	22.60	4.70	100.00
	(22)	(30)	(100)	(48)	(10)	(212)
ด้านการอ่าน	28.30	26.60	34.00	8	3.3	100.00
	(60)	(56)	(72)	(17)	(7)	(212)
ด้านการเขียน	7.50	25.00	36.30	22.60	8.50	100.00
	(16)	(53)	(77)	(48)	(18)	(212)

หมายเหตุ จำนวนในวงเล็บคือจำนวนผู้ให้ความเห็น

จากตาราง 7 ผลการศึกษาระดับความต้องการพัฒนาภาษาไทย ของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผู้นำมีความต้องการพัฒนาภาษาไทย ด้านการฟังอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 42.00 รองลงมาคือระดับมากคิดเป็นร้อยละ 19.80 และรองลงมาคือระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 19.30

ส่วนด้านการพูดผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผู้นำมีความต้องการพัฒนาภาษาไทย อยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 47.20 รองลงมาคือระดับมากคิดเป็นร้อยละ 22.60 และ รองลงมาคือระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 14.20

สำหรับความต้องการพัฒนาภาษาไทย ด้านการอ่านของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ส่วนใหญ่มีความต้องการพัฒนาภาษาไทยอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ

34.00 รองลงมาคือระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.30 และ รองลงมาคือระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 26.40

ส่วนความต้องการพัฒนาภาษาไทย ด้านการเขียน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 36.30 รองลงมาคือระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ รองลงมาคือระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 22.60

เมื่อเปรียบเทียบทุกทักษะและจะเห็นได้ว่าผู้น้ององค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ส่วนใหญ่จะมีความต้องการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ทักษะในระดับปานกลาง แต่จำนวนร้อยละความต้องการพัฒนาทักษะการพูดมากที่สุด คือ ร้อยละ 47.20

4.5 ผลการศึกษา ความรู้ความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรมไทยและความต้องการพัฒนาความรู้ความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรมไทย

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของความรู้ ความเข้าใจ และความต้องการพัฒนาทางด้านวัฒนธรรมไทยของผู้น้ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ

ความรู้ความเข้าใจและความต้องการพัฒนาทางวัฒนธรรมไทย						
ความรู้ ความเข้าใจ ทางด้านวัฒนธรรมไทย	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด	รวม
ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ ทางด้านวัฒนธรรมไทย	0.50	1.90	17.90	28.80	50.90	100.00
	1	4	38	61	108	(212)
ท่านต้องการพัฒนาความรู้ เกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ทางด้านวัฒนธรรมไทย	9.90	19.80	34.00	20.80	15.60	100.00
	21	42	72	44	33	(212)

หมายเหตุ จำนวนในวงเล็บคือจำนวนผู้ให้ความเห็น

จากตารางที่ 8 ผลการศึกษาแสดงระดับความรู้ความเข้าใจและความต้องการพัฒนาความรู้ความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรมไทยของผู้น้ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้น้องมีความรู้ความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรมไทยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.90 รองลงมาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 28.80 และรองลงมาคือระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 17.90

ในด้านความต้องการพัฒนาความรู้ความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรมไทย พบว่า ส่วนใหญ่ผู้นามีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมาคือระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 20.80 และรองลงมาคือระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 19.80

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และระดับความหมายของของกลุ่มผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการต่อความสามารถทางด้านระดับของภาษาไทย

ความสามารถทางด้านระดับของภาษา	ระดับความสามารถ		
	N = 250 Mean	S.D.	แปล ความ
ภาษาระดับพิธีการ			
1. ท่านเข้าใจคำราชาศัพท์เบื้องต้น	3.33	0.98	ปานกลาง
2. เมื่อต้องเข้าเฝ้าพระบรมวงศานุวงศ์ท่านสามารถเลือกใช้คำราชาศัพท์ได้อย่างถูกต้อง	3.10	0.93	ปานกลาง
3. เมื่อพบคำราชาศัพท์ในหนังสือท่านสามารถเข้าใจคำศัพท์เหล่านั้นได้	3.21	0.91	ปานกลาง
4. ท่านสามารถเลือกใช้คำราชาศัพท์ในการเขียนหนังสือราชการได้	3.14	0.92	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.19	0.93	ปานกลาง
ภาษาระดับทางการ			
1. ท่านเข้าใจคำศัพท์ที่เป็นทางการ	3.38	0.94	ปานกลาง
2. เมื่อต้องอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ เช่น การพูดในที่ประชุมในสภา ท่านสามารถใช้คำพูดได้ตรงกับสถานการณ์	3.52	0.99	มาก
3. ท่านเลือกใช้คำศัพท์ทางการในการเขียนได้ เช่น การเขียนหนังสือราชการ การเขียนบทความวิชาการ	3.33	0.93	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.41	0.95	ปานกลาง
ภาษาระดับกึ่งทางการ			
1. ท่านเข้าใจคำศัพท์ที่เป็นคำศัพท์ระดับกึ่งทางการ	3.44	0.89	มาก

2. ท่านสามารถเลือกใช้คำศัพท์ในสถานการณ์กึ่งทางการได้อย่างเหมาะสม เช่น การประชุมกลุ่มหรือการอภิปรายกลุ่ม การให้สัมภาษณ์ทางวิทยุ โทรทัศน์	3.37	0.93	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.40	0.91	ปานกลาง
ภาษาระดับสนทนา			
1. ท่านเข้าใจคำศัพท์ในระดับสนทนา	3.46	0.99	มาก
2. ท่านสามารถเลือกใช้คำศัพท์ในระดับสนทนาได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ เช่น การสนทนาในภายในห้องทำงาน การสนทนาระหว่างพักกลางวัน	3.57	1.06	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.51	1.02	มาก
ภาษาระดับกันเอง			
1. ท่านเข้าใจคำศัพท์ในระดับกันเอง	3.73	1.14	มาก
2. ท่านสามารถเลือกใช้คำศัพท์ในระดับกันเองได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ เช่น การสนทนาที่ต้องการสร้างความสนิทสนมภายในองค์กร	3.72	1.16	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.73	1.15	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด	3.40	0.91	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่มผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัด

สมุทรปราการตัวอย่างต่อความสามารถทางด้านระดับของภาษาไทย พบว่า กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ มีความสามารถในการใช้ภาษาระดับพิธีการ ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.19 แปลความว่ามีความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง มีความสามารถในการใช้ภาษาระดับทางการ ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.41 แปลความว่ามีความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง มีความสามารถในการใช้ภาษาระดับกึ่งทางการ ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.40 แปลความว่ามีความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง มีความสามารถในการใช้ภาษาระดับสนทนา ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.51 แปลความว่ามีความสามารถอยู่ในระดับมาก และมีความสามารถในการใช้ภาษาระดับกันเอง ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.73 แปลความว่ามีความสามารถอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดของกลุ่มผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการตัวอย่างต่อความสามารถทางด้านระดับของภาษาไทย ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดอยู่ที่ 3.40 แปลความว่ามีความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และระดับความหมาย เกี่ยวกับ ปัญหาในการใช้ทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของกลุ่มผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัด สมุทรปราการ

ปัญหาในการใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารของ ประชากร	ระดับความสามารถ		
	N = 250 Mean	S.D.	แปลความ
ทักษะการฟัง			
1. ท่านมีปัญหาในการฟังเมื่อต้องสนทนาทางโทรศัพท์	2.35	1.06	น้อย
2. ท่านมีปัญหาในการฟังผู้ที่มาติดต่องาน	2.33	1.04	น้อย
3. ท่านมีปัญหาในการฟังข่าว สถานการณ์บ้านเมือง	2.35	1.02	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	2.34	1.04	น้อย
ทักษะการพูด			
1. ท่านมีปัญหาในการทักทายและแนะนำตัว	2.34	1.09	น้อย
2. ท่านมีปัญหาในการสนทนาทางโทรศัพท์	2.26	1.10	น้อย
3. ท่านมีปัญหาในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการติดต่อ ราชการ	2.30	1.07	น้อย
4. ท่านมีปัญหาในการพูดนำเสนองาน	2.43	1.06	น้อย
5. ท่านมีปัญหาในการพูดในที่สาธารณะ	2.33	1.04	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	2.33	1.07	น้อย
ทักษะการอ่าน			
1. ท่านมีปัญหาในการอ่านเอกสารราชการ	2.34	1.13	น้อย
2. ท่านมีปัญหาในการอ่านข้อมูลในเว็บไซต์	2.56	1.16	น้อย
3. ท่านมีปัญหาในการอ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์	2.62	1.14	ปานกลาง
4. ท่านมีปัญหาในการอ่านหนังสือพิมพ์	2.21	1.15	น้อย
5. ท่านมีปัญหาในการอ่านจับใจความสำคัญ	2.31	1.14	น้อย
6. ท่านมีปัญหาในการอ่านเอกสารวิชาการ/งานวิจัย	2.42	1.14	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม	2.41	1.14	น้อย
ทักษะการเขียน			

1. ท่านมีปัญหาในการเขียนเอกสารราชการ	2.58	1.04	น้อย
2. ท่านมีปัญหาในการเขียนและตอบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์	2.80	1.06	ปานกลาง
3. ท่านมีปัญหาในการเขียนเอกสารวิชาการ/งานวิจัย	2.85	1.07	ปานกลาง
4. ท่านมีปัญหาในการกรอกแบบฟอร์ม	2.41	1.08	ปานกลาง
5. ท่านมีปัญหาในการเขียนประวัติส่วนบุคคล	2.39	1.13	ปานกลาง
6. ท่านมีปัญหาในการเขียนย่อความ	2.48	0.98	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	2.58	1.06	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด	2.38	1.09	ปานกลาง

จากตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่มผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการเกี่ยวกับปัญหาในการใช้ทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร พบว่า กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ มีปัญหาในทักษะการฟัง ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 2.34 แปลความว่ามีความสามารถอยู่ในระดับน้อย มีปัญหาในทักษะการพูด ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 2.33 แปลความว่ามีความสามารถอยู่ในระดับน้อย มีปัญหาในทักษะการอ่าน ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 2.41 แปลความว่ามีความสามารถอยู่ในระดับน้อย และมีปัญหาในทักษะการเขียน ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 2.58 แปลความว่ามีความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดของกลุ่มผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการเกี่ยวกับปัญหาในการใช้ทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดอยู่ที่ 2.38 แปลความว่ามีความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และระดับความหมาย เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการใช้ทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ

ความต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	ระดับความสามารถ		
	N = 250 Mean	S.D.	แปลความ
ทักษะการฟัง			

1. ท่านมีความต้องการพัฒนาการฟังเมื่อต้องสนทนาทางโทรศัพท์	2.99	1.08	ปานกลาง
2. ท่านมีความต้องการพัฒนาการฟังผู้ที่มาติดต่องาน	3.02	1.07	ปานกลาง
3. ท่านมีความต้องการพัฒนาทักษะในการฟังข่าวสถานการณ์ บ้านเมือง	3.05	1.05	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.02	1.07	ปานกลาง
ทักษะการพูด			
1. ท่านมีความต้องการพัฒนาการกล่าวทักทายและแนะนำตัว	3.18	1.06	ปานกลาง
2. ท่านมีความต้องการพัฒนาการสนทนาทางโทรศัพท์	3.08	1.05	ปานกลาง
3. ท่านมีความต้องการพัฒนาการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการติดต่อราชการ	3.21	1.00	ปานกลาง
4. ท่านมีความต้องการพัฒนาการพูดเพื่อนำเสนองาน	3.31	1.04	ปานกลาง
5. ท่านมีความต้องการพัฒนาการพูดในที่สาธารณะ	3.36	1.08	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.22	1.04	ปานกลาง
ทักษะการอ่าน			
1. ท่านมีความต้องการพัฒนาการอ่านเอกสารราชการ	3.11	1.12	ปานกลาง
2. ท่านมีความต้องการพัฒนาการอ่านข้อมูลในเว็บไซต์	3.18	1.07	ปานกลาง
3. ท่านมีความต้องการพัฒนาการอ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์	3.24	1.05	ปานกลาง
4. ท่านมีความต้องการพัฒนาในการอ่านหนังสือพิมพ์	2.89	1.13	ปานกลาง
5. ท่านมีความต้องการพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญ	3.01	1.07	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.08	1.09	ปานกลาง
ทักษะการเขียน			
1. ท่านมีความต้องการพัฒนาการเขียนเอกสารราชการ	3.25	1.14	ปานกลาง
2. ท่านมีความต้องการพัฒนาการเขียนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์	3.30	1.11	ปานกลาง

3. ท่านมีความต้องการพัฒนาการเขียนเอกสารวิชาการ/ งานวิจัย	3.11	1.10	ปานกลาง
4. ท่านมีความต้องการพัฒนาการกรอกแบบฟอร์ม	3.08	1.06	ปานกลาง
5. ท่านมีความต้องการพัฒนาการเขียนประวัติส่วนบุคคล	3.08	1.11	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.16	1.10	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด	3.12	1.07	ปานกลาง

จากตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่มผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการใช้ทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร พบว่า กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ มีความต้องการพัฒนาการใช้ทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.02 แปลความว่ามีความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง มีความต้องการพัฒนาการใช้ทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้านพูด ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.22 แปลความว่ามีความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง มีความต้องการพัฒนาการใช้ทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้านการอ่าน ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.08 แปลความว่ามีความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง และมีความต้องการพัฒนาการใช้ทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้านการเขียน ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.16 แปลความว่ามีความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดของกลุ่มผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการใช้ทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดอยู่ที่ 3.12 แปลความว่ามีความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และระดับความหมาย เกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ และความต้องการพัฒนาทางด้านวัฒนธรรมไทยของผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ

ความรู้ ความเข้าใจ และความต้องการพัฒนาทางด้านวัฒนธรรมไทยของผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ	ระดับความสามารถ		
	\bar{x}	S.D.	แปลความ
ความรู้ ความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรมไทยของผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ			

1. ผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการเข้าใจมารยาททางสังคมและปฏิบัติตนได้ถูกต้อง เช่น การมาติดต่อสถานที่ราชการจะต้องให้คนที่มาก่อนได้ติดต่อก่อน หรือมีการต่อแถวเพื่อรอคิว	4.38	0.78	มากที่สุด
2. ผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการเข้าใจวัฒนธรรมในองค์กรและปฏิบัติตนได้ถูกต้อง เช่น เมื่อต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นท่านให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเสมอ	4.39	0.78	มากที่สุด
3. ท่านเข้าใจวัฒนธรรมอาวุโสและปฏิบัติตนได้ถูกต้อง เช่น ไหว้และกล่าวทักทายผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือเพื่อนร่วมงาน	4.43	0.83	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.40	0.80	มากที่สุด
ความต้องการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ทางด้านวัฒนธรรมไทย			
1. ท่านต้องการพัฒนามารยาททางสังคมและต้องการปฏิบัติตนให้ถูกต้อง เช่น การมาติดต่อสถานที่ราชการท่านไม่ทราบว่าจะควรปฏิบัติตัวอย่างไร	3.26	1.18	ปานกลาง
2. ท่านต้องการพัฒนาความรู้ทางวัฒนธรรมในองค์กรและต้องการปฏิบัติตนให้ถูกต้อง เช่น เมื่อต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นท่านไม่ทราบว่าจะควรปฏิบัติตัวอย่างไร	3.22	1.18	ปานกลาง
3. ท่านต้องการพัฒนาความเข้าใจวัฒนธรรมอาวุโสและต้องการปฏิบัติตนให้ถูกต้อง เช่น ท่านไม่ทราบว่าจะควรปฏิบัติตัวอย่างไรเมื่อต้องการทักทายผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือเพื่อนร่วมงาน	3.18	1.19	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.22	1.18	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด	3.81	0.99	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ และความต้องการพัฒนาทางด้านวัฒนธรรมไทยของผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ มีความรู้ ความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรมไทยค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.40 แปลความว่า มีความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้นำองค์กรปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ มีความต้องการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ทางด้านวัฒนธรรมไทย ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 3.22 แปลความว่า มีความต้องการพัฒนาความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง

การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ(ด้านระดับของภาษาไทย)

สมมติฐานที่ 1

H_0 : ลักษณะส่วนบุคคลของผู้นำองค์กรส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการมีผลต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทยที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ลักษณะส่วนบุคคลของผู้นำองค์กรส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการมีผลต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทยที่แตกต่างกัน

ตาราง 13 เปรียบเทียบความสามารถการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ

ความสามารถทางด้านระดับ ของภาษาไทย	เพศชาย		เพศหญิง		t	Sig.
	(\bar{x})	S.D.	(\bar{x})	S.D.		
1. ภาษาระดับพิธีการ	3.24	0.87	2.70	0.87	2.46	0.56
2. ภาษาระดับทางการ	3.45	0.89	2.92	0.88	2.39	0.87
3. ภาษาระดับกึ่งทางการ	3.44	0.88	3.00	0.90	2.03	0.68
4. ภาษาระดับสนทนา	3.53	1.00	3.27	0.95	1.05	0.66
5. ภาษาระดับกันเอง	3.75	1.13	3.44	1.23	1.09	0.48

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 13 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามเพศ ด้านภาษาระดับพิธีการ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ

2.46 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.56 สรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษา ด้านภาษาระดับพิธีการ ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาไทยของผู้บังคับการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามเพศ ด้านภาษาระดับทางการ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.39 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.87 สรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษา ด้านภาษาระดับทางการ ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาไทยของผู้บังคับการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามเพศ ด้านภาษาระดับกึ่งทางการ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.03 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.68 สรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษา ด้านภาษาระดับกึ่งทางการ ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาไทยของผู้บังคับการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามเพศ ด้านภาษาระดับสนทนา เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.05 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.66 สรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษา ด้านภาษาระดับสนทนา ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาไทยของผู้บังคับการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามเพศ ด้านภาษาระดับกันเอง เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.09 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.48 สรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษา ด้านภาษาระดับกันเอง ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 เปรียบเทียบความสามารถการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ

ความสามารถทางด้านระดับ ของภาษา	กลุ่มอายุ					F	Sig.
	25-35	36-45	46-55	56-65	มากกว่า 65		
1. ภาษาระดับพิธีการ	3.75	3.27	3.21	3.06	3.35	0.96	0.43
2. ภาษาระดับทางการ	4.16	3.55	3.40	3.29	3.27	1.26	0.28
3. ภาษาระดับกึ่งทางการ	3.75	3.72	3.38	3.28	3.08	2.21	0.06
4. ภาษาระดับสนทนา	4.25	3.55	3.53	3.43	3.41	0.68	0.60
5. ภาษาระดับกันเอง	4.25	3.97	3.65	3.68	3.45	0.94	0.43

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 14 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามกลุ่มอายุด้านภาษาระดับพิธีการ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.96 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.43 แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 สรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษาด้านภาษาระดับพิธีการ ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามกลุ่มอายุ ด้านภาษาระดับทางการ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.26 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.28 แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 สรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษาด้านภาษาระดับทางการ ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามอายุ ด้านภาษาระดับกึ่งทางการ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.21 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.06 แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ

H_1 สรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษา ด้านภาษาระดับกึ่งทางการ ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามอายุ ด้านภาษาระดับสนทนา เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.68 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.60 แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 สรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษา ด้านภาษาระดับสนทนา ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามอายุ ด้านภาษาระดับกันเอง เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.94 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.43 แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 สรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษา ด้านภาษาระดับกันเอง ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 เปรียบเทียบความสามารถการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามระดับการศึกษา

ความสามารถทางด้านระดับ ของภาษา	ระดับการศึกษา				F	Sig.
	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
1. ภาษาระดับพิธีการ	2.90	3.19	3.43	4.08	5.48	0.00
2. ภาษาระดับทางการ	2.94	3.49	3.75	4.00	11.50	0.00
3. ภาษาระดับกึ่งทางการ	3.00	3.34	3.82	4.33	12.72	0.00
4. ภาษาระดับสนทนา	3.13	3.47	3.89	4.33	8.09	0.00
5. ภาษาระดับกันเอง	3.232	3.66	4.24	4.66	11.22	0.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 15 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามระดับการศึกษา ด้านภาษาระดับพิธีการ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าเอฟ (F - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 5.48 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 สรุปได้ว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษาที่แตกต่างกัน สมมติฐานจึงได้รับการยอมรับ เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของตัวแปรด้านภาษาระดับพิธีการแล้วได้นำมาทดสอบด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) เพื่อหาความแตกต่างรายคู่ รายละเอียดของข้อมูลดังแสดงในตาราง 16 ดังนี้

ตาราง 16 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านภาษาระดับพิธีการ จำแนกตามระดับการศึกษา

(n = 212)

(I) ระดับการศึกษา	(J)ระดับการศึกษา	Mean Difference (I-J)	Sig.
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	ปริญญาโท	-0.52*	0.00
ระดับปริญญาตรี	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	0.52*	0.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 16 พบว่าระดับความสามารถด้านระดับของภาษาของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ด้านทางด้านระดับของภาษา โดยรวมในแต่ละระดับการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีระดับความสามารถการใช้ภาษา ด้านภาษาระดับพิธีการ ที่แตกต่างกันกับปริญญาตรี และ ปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 15 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามระดับการศึกษา ด้านภาษาระดับทางการ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าเอฟ (F - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 11.50 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 สรุปได้ว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษาที่แตกต่างกัน สมมติฐานจึงได้รับการยอมรับ เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ของตัวแปรด้านภาษาระดับทางการแล้วได้นำมาทดสอบด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) เพื่อหาความแตกต่างรายคู่ รายละเอียดของข้อมูลดังแสดงในตาราง 17 ดังนี้

ตาราง 17 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านภาษาระดับทางการ จำแนกตามระดับการศึกษา

(n = 212)

(I) ระดับการศึกษา	(J)ระดับการศึกษา	Mean Difference (I-J)	Sig.
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาตรี	-0.54*	0.00
	ระดับปริญญาโท	-0.80*	0.00
ระดับปริญญาตรี	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	0.80*	0.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 17 พบว่าระดับความสามารถด้านระดับของภาษาของผู้ปกครองปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ด้านทางด้านระดับของภาษา โดยรวมในแต่ละระดับการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

กลุ่มผู้ปกครองปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีระดับความสามารถการใช้ภาษา ด้านภาษาระดับทางการ ที่แตกต่างกันกับปริญญาตรี และ ปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 15 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาของผู้ปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามระดับการศึกษา ด้านภาษาระดับกึ่งทางการ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าเอฟ (F - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 12.72 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 สรุปได้ว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษาที่แตกต่างกัน สมมติฐานจึงได้รับการยอมรับ เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของตัวแปรด้านภาษาระดับกึ่งทางการแล้วได้นำมาทดสอบด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) เพื่อหาความแตกต่างรายคู่ รายละเอียดของข้อมูลดังแสดงในตาราง 18 ดังนี้

ตาราง 18 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านภาษาระดับกึ่งทางการ จำแนกตามระดับการศึกษา

(I) ระดับการศึกษา	(J)ระดับการศึกษา	Mean Difference (I-J)	Sig.
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท	-0.81 [*]	0.00
ระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท	-0.48 [*]	0.00
	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	0.81 [*]	0.00
ระดับปริญญาโท	ระดับปริญญาตรี	0.48 [*]	0.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 18 พบว่าระดับความสามารถด้านระดับของภาษาของผู้ปกครองปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ด้านทางด้านระดับของภาษา โดยรวมในแต่ละระดับการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

กลุ่มผู้ปกครองปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีระดับความสามารถการใช้ภาษา ด้านภาษาระดับกึ่งทางการ ที่แตกต่างกันกับปริญญาตรี และ ปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 15 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาของผู้ปกครองปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามระดับการศึกษา ด้านภาษาระดับสนทนา เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าเอฟ (F - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 8.09 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 สรุปได้ว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษาที่แตกต่างกัน สมมติฐานจึงได้รับการยอมรับ เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของตัวแปรด้านภาษาระดับสนทนาแล้วได้นำมาทดสอบด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) เพื่อหาความแตกต่างรายคู่ รายละเอียดของข้อมูลดังแสดงในตาราง 4-17 ดังนี้

ตาราง 19 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านภาษาระดับสนทนา จำแนกตามระดับการศึกษา

(I) ระดับการศึกษา	(J)ระดับการศึกษา	Mean Difference (I-J)	Sig.
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท	-0.761 [*]	0.00
ระดับปริญญาตรี	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	0.761 [*]	0.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 19 พบว่าระดับความสามารถด้านระดับของภาษาของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ด้านทางด้านระดับของภาษา โดยรวมในแต่ละระดับการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีระดับความสามารถการใช้ภาษา ด้านภาษาระดับสนทนา ที่แตกต่างกันกับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 15 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามระดับการศึกษา ด้านภาษาระดับกันเอง เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าเอฟ (F - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 11.22 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 สรุปได้ว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษาที่แตกต่างกัน สมมติฐานจึงได้รับการยอมรับ เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของตัวแปรด้านภาษาระดับกันเองแล้วได้นำมาทดสอบด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) เพื่อหาความแตกต่างรายคู่ รายละเอียดของข้อมูลดังแสดงในตาราง 20 ดังนี้

ตาราง 20 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านภาษาระดับกันเอง จำแนกตามระดับการศึกษา

(I) ระดับการศึกษา	(J)ระดับการศึกษา	Mean Difference (I-J)	Sig.
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท	-1.01*	0.00
ระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท	-0.58*	0.01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 20 พบว่าระดับความสามารถด้านระดับของภาษาของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ด้านทางด้านระดับของภาษา โดยรวมในแต่ละระดับการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีระดับความสามารถการใช้ภาษา ด้านภาษาระดับกันเอง ที่แตกต่างกันกับปริญญาโทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมีระดับความสามารถการใช้ภาษา ด้านภาษาระดับกันเอง ที่แตกต่างกันกับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 21 เปรียบเทียบความสามารถการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด

ความสามารถการใช้ภาษา	หน่วยงานที่สังกัด					F	Sig.
	อบจ.	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.		
1. ภาษาระดับพิธีการ	3.35	4.05	3.30	3.40	3.08	2.25	0.06
2. ภาษาระดับทางการ	4.00	4.40	3.61	3.93	3.18	6.91	0.00
3. ภาษาระดับกึ่งทางการ	3.85	4.00	3.41	4.00	3.28	3.42	0.01
4. ภาษาระดับสนทนา	4.35	4.00	3.72	4.06	3.30	5.17	0.00
5. ภาษาระดับกันเอง	4.57	4.00	4.04	4.20	3.48	4.52	0.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 21 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามหน่วยงานที่สังกัดด้านภาษาระดับพิธีการ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.25 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.06 แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 สรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษาด้านภาษาระดับพิธีการ ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 21 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามระดับการศึกษา ด้านภาษาระดับทางการ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าเอฟ (F - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 6.91 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 สรุปได้ว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษาที่แตกต่างกัน สมมติฐานจึงได้รับการยอมรับ เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของตัวแปรด้านภาษาระดับทางการแล้วได้นำมาทดสอบด้วยวิธี LSD

(Least Significant Difference) เพื่อหาความแตกต่างรายคู่ รายละเอียดยของข้อมูลดังแสดงในตาราง 4-20 ดังนี้

ตาราง 22 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านภาษาระดับทางการ จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด

(I) หน่วยงานที่สังกัด	(J) หน่วยงานที่สังกัด	Mean Difference (I-J)	Sig.
เทศบาลตำบล	องค์การบริหารส่วนตำบล	0.43*	0.04
เทศบาลเมือง	องค์การบริหารส่วนตำบล	0.74*	0.04

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 22 พบว่าระดับความสามารถด้านระดับของภาษาของผู้นำองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ด้านทางด้านระดับของภาษา โดยรวมในแต่ละหน่วยงานสรุปได้ ดังนี้

กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่สังกัดอยู่หน่วยงานเทศบาลตำบลมีระดับความสามารถการใช้ภาษา ด้านภาษาระดับทางการ ที่แตกต่างกันกับสังกัดหน่วยงานอยู่ องค์การบริหารส่วนตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่สังกัดอยู่หน่วยงานเทศบาลเมืองมีระดับความสามารถการใช้ภาษา ด้านภาษาระดับทางการ ที่แตกต่างกันกับสังกัดหน่วยงานอยู่ องค์การบริหารส่วนตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 21 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามระดับการศึกษา ด้านภาษาระดับกันเอง เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าเอฟ (F - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.52 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 สรุปได้ว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษาที่แตกต่างกัน สมมติฐานจึงได้รับการยอมรับ เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของตัวแปรด้านภาษาระดับกันเองแล้วได้นำมาทดสอบด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) เพื่อหาความแตกต่างรายคู่ รายละเอียดยของข้อมูลดังแสดงในตาราง 23 ดังนี้

ตาราง 23 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านภาษาระดับกันเอง จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด

(I) หน่วยงานที่สังกัด	(J) หน่วยงานที่สังกัด	Mean Difference (I-J)	Sig.
เทศบาลตำบล	องค์การบริหารส่วนตำบล	0.56*	0.04

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 23 พบว่าระดับความสามารถด้านระดับของภาษาของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ด้านทางด้านระดับของภาษา โดยรวมในแต่ละหน่วยงานสรุปได้ดังนี้

กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่สังกัดอยู่หน่วยงานเทศบาลตำบลมีระดับความสามารถการใช้ภาษา ด้านภาษาระดับกันเอง ที่แตกต่างกันกับสังกัดหน่วยงานอยู่องค์การบริหารส่วนตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 24 เปรียบเทียบความสามารถการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามตำแหน่ง

ความสามารถการใช้ภาษา	ตำแหน่ง				F	Sig.
	นายกฯ	รองนายกฯ	ประธานสภา	รองประธานสภา		
1. ภาษาระดับพิธีการ	3.05	3.06	3.47	3.30	2.79	0.04
2. ภาษาระดับทางการ	3.39	3.20	3.80	3.42	4.73	0.00
3. ภาษาระดับกึ่งทางการ	3.26	3.26	3.77	3.45	3.91	0.00
4. ภาษาระดับสนทนา	3.40	3.40	3.82	3.52	2.05	0.10
5. ภาษาระดับกันเอง	3.52	3.63	4.08	3.70	2.15	0.09

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 24 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมจำแนกตามตำแหน่งด้านภาษาระดับพิธีการ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่า

เท่ากับ 2.79 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .04 แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 สรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษา ด้านภาษาในระดับพิธีการ ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 24 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาของผู้บังคับการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามตำแหน่ง ด้านภาษาในระดับทางการ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าเอฟ (F - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.73 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .00 แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 สรุปได้ว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษาที่แตกต่างกัน สมมติฐานจึงได้รับการยอมรับ เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของตัวแปรด้านภาษาในระดับทางการแล้วได้นำมาทดสอบด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) เพื่อหาความแตกต่างรายคู่ รายละเอียดของข้อมูลดังแสดงในตาราง 25 ดังนี้

ตาราง 25 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านภาษาในระดับทางการ จำแนกตามตำแหน่ง

(I) ตำแหน่ง	(J)ตำแหน่ง	Mean Difference (I-J)	Sig.
นายกฯ	รองนายกฯ	0.43*	0.04

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 25 พบว่าระดับความสามารถด้านระดับของภาษาของผู้บังคับการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ด้านทางด้านระดับของภาษา โดยรวมในแต่ละหน่วยงานสรุปได้ ดังนี้

กลุ่มผู้บังคับการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่อยู่ในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีระดับความสามารถการใช้ภาษา ด้านภาษาในระดับทางการ ที่แตกต่างกันกับ กลุ่มผู้บังคับการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่อยู่ในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 24 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางด้านระดับของภาษาของผู้บังคับการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามตำแหน่ง ด้านภาษาในระดับกึ่งทางการ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าเอฟ (F - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.91 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .00 แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 สรุปได้ว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางด้านระดับของภาษาที่แตกต่างกัน สมมติฐานจึงได้รับการยอมรับ เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 ของตัวแปรด้านภาษาระดับกึ่งทางการแล้วได้นำมาทดสอบด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) เพื่อหาความแตกต่างรายคู่ รายละเอียดของข้อมูลดังแสดงในตาราง 26 ดังนี้

ตาราง 26 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านภาษาระดับกึ่งทางการ จำแนกตามตำแหน่ง

(I) ตำแหน่ง	(J)ตำแหน่ง	Mean Difference (I-J)	Sig.
นายกฯ	รองนายกฯ	0.51 [*]	0.01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 26 พบว่าระดับความสามารถด้านระดับของภาษาของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ด้านทางด้านระดับของภาษา โดยรวมในแต่ละหน่วยงานสรุปได้ ดังนี้

กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่อยู่ในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีระดับความสามารถการใช้ภาษา ด้านภาษาระดับกึ่งทางการ ที่แตกต่างกันกับ กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่อยู่ในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ(ทักษะทางด้านภาษาไทย)

สมมติฐานที่ 2

H_0 : แนวทางในการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาไทย เพื่อการสื่อสารสำหรับผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ในการนำไปใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : แนวทางในการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาไทย เพื่อการสื่อสารสำหรับผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ในการนำไปใช้ประโยชน์แตกต่างกัน

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ

ทักษะทางด้านภาษาไทย	เพศชาย		เพศหญิง		t	Sig.
	(\bar{x})	S.D.	(\bar{x})	S.D.		
1. ทักษะการฟัง	2.33	1.01	2.46	0.84	-0.52	0.38
2. ทักษะการพูด	2.31	1.03	2.48	0.84	-0.67	0.13
3. ทักษะการอ่าน	2.42	1.04	2.27	0.96	0.56	0.39
4. ทักษะการเขียน	2.58	0.95	2.60	0.87	-0.07	0.39

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 27 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามเพศ ด้านทักษะการฟัง เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ -0.527 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.38 แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 สรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทย ด้านทักษะการฟัง ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามเพศ ด้านทักษะการพูด เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ -0.67 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.13 แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 สรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทย ด้านทักษะการพูด ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามเพศ ด้านทักษะการอ่าน เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ -0.56 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.39 แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 สรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทย ด้านทักษะการอ่าน ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามเพศ ด้านทักษะการเขียน เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ -0.076 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.399 แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 สรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทย ด้านทักษะการเขียนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ

ทักษะทางภาษาไทย	กลุ่มอายุ					F	Sig.
	25-35	36-45	46-55	56-65	มากกว่า 65		
1. ด้านการฟัง	2.83	2.47	2.35	2.21	2.41	0.71	0.58
2. ด้านการพูด	2.80	2.43	2.24	2.27	2.85	1.31	0.26
3. ด้านการอ่าน	3.00	2.42	2.30	2.38	3.09	1.90	0.11
4. ด้านการเขียน	2.83	2.65	2.43	2.65	2.98	1.30	0.27

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 28 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามกลุ่มอายุ ด้านทักษะการฟัง เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.71 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.58 แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 สรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทย ด้านทักษะการฟัง ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามกลุ่มอายุ ด้านทักษะการพูด เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.31 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.26 แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1

สรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทย ด้านทักษะการพูด ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามกลุ่มอายุ ด้านทักษะการอ่าน เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.90 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.11 แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 สรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทย ด้านทักษะการอ่าน ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามกลุ่มอายุ ด้านทักษะการเขียน เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.30 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.27 แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 สรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทย ด้านทักษะการเขียน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 29 เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามระดับการศึกษา

ทักษะทางภาษาไทย	ระดับการศึกษา				F	Sig.
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	โท	เอก		
1. ด้านการฟัง	2.52	2.38	2.14	1.88	2.00	0.11
2. ด้านการพูด	2.64	2.38	2.00	1.66	5.38	0.00
3. ด้านการอ่าน	2.64	2.59	2.01	1.66	6.15	0.00
4. ด้านการเขียน	2.94	2.56	2.28	1.88	6.54	0.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 29 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามระดับการศึกษา ด้านทักษะการฟัง เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (T - test) ซึ่งมี

ค่าเท่ากับ 2.00 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.11 แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 สรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทย ด้านทักษะการฟัง ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 29 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามระดับการศึกษา ด้านทักษะการพูด เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าเอฟ (F - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 5.38 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 สรุปได้ว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทักษะทางด้านภาษาไทยที่แตกต่างกัน สมมติฐานจึงได้รับการยอมรับ เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของตัวแปรด้านภาษาระดับทางการแล้วได้นำมาทดสอบด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) เพื่อหาความแตกต่างรายคู่ รายละเอียดของข้อมูลดังแสดงในตาราง 30 ดังนี้

ตาราง 30 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านทักษะการพูด จำแนกตามระดับการศึกษา

(I) ระดับการศึกษา	(J)ระดับการศึกษา	Mean Difference (I-J)	Sig.
ระดับปริญญาตรี	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	-0.64*	0.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 30 พบว่าระดับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ด้านทักษะการพูด โดยรวมในแต่ละระดับการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมีระดับความสามารถการใช้ภาษา ด้านทักษะการพูด ที่แตกต่างกันกับ กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 29 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามระดับการศึกษา ด้านทักษะการอ่าน เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าเอฟ (F - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 6.15 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น

ยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 สรุปได้ว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทักษะทางด้านภาษาไทยที่แตกต่างกัน สมมติฐานจึงได้รับการยอมรับ เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของตัวแปรด้านทักษะการอ่านแล้วได้นำมาทดสอบด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) เพื่อหาความแตกต่างรายคู่ รายละเอียดของข้อมูลดังแสดงในตาราง 30 ดังนี้

ตาราง 31 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านทักษะการอ่าน จำแนกตามระดับการศึกษา

(I) ระดับการศึกษา	(J)ระดับการศึกษา	Mean Difference (I-J)	Sig.
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท	0.62*	0.00
ระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท	0.58*	0.01
	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	-0.62*	0.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 31 พบว่าระดับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ทางทักษะทางด้านภาษาไทย โดยรวมในแต่ละระดับการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมีระดับความสามารถการใช้ภาษา ด้านทักษะการอ่าน ที่แตกต่างกันกับ กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 29 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามระดับการศึกษา ด้านทักษะการเขียน เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าเอฟ (F - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 6.54 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 สรุปได้ว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทักษะทางด้านภาษาไทยที่แตกต่างกัน สมมติฐานจึงได้รับการยอมรับ เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของตัวแปรด้านทักษะการเขียนแล้วได้นำมาทดสอบด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) เพื่อหาความแตกต่างรายคู่ รายละเอียดของข้อมูลดังแสดงในตาราง 31 ดังนี้

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านทักษะการเขียน จำแนกตามระดับการศึกษา

(n = 212)

(I) ระดับการศึกษา	(J)ระดับการศึกษา	Mean Difference (I-J)	Sig.
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท	0.65 [*]	0.00
ระดับปริญญาตรี	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	-0.65 [*]	0.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 32 พบว่าระดับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ทางทักษะทางด้านภาษาไทย โดยรวมในแต่ละระดับการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีระดับความสามารถการใช้ภาษา ด้านทักษะการเขียน ที่แตกต่างกันกับ กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมีระดับความสามารถการใช้ภาษา ด้านทักษะการเขียน ที่แตกต่างกันกับ กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 33 เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด

ทักษะทางภาษาไทย	หน่วยงานที่สังกัด					F	Sig.
	อบจ.	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.		
1. ด้านการฟัง	2.04	1.53	2.18	2.13	2.48	2.15	0.07
2. ด้านการพูด	1.34	1.52	2.25	2.02	2.48	3.81	0.00
3. ด้านการอ่าน	1.38	1.70	2.27	2.48	2.54	3.17	0.01
4. ด้านการเขียน	1.90	1.70	2.54	2.51	2.68	2.44	0.04

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 32 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด ด้านทักษะการฟัง เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (F - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.15 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.07 แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 สรุปได้ว่าหน่วยงานที่สังกัดที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทย ด้านทักษะการฟัง ไม่แตกต่างกัน

จากตาราง 32 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด ด้านทักษะการพูด เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (F - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.81 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 สรุปได้ว่าหน่วยงานที่สังกัดที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทย ด้านทักษะการพูดแตกต่างกัน แต่เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ของตัวแปรด้านทักษะการพูดแล้วได้นำมาทดสอบด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) เพื่อหาความแตกต่างรายคู่ แต่เมื่อนำไปทดสอบรายคู่พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

จากตาราง 32 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด ด้านทักษะการอ่าน เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (F - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.170 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.015 แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 สรุปได้ว่าหน่วยงานที่สังกัดที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทย ด้านทักษะการอ่านแตกต่างกัน แต่เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ของตัวแปรด้านทักษะการอ่านแล้วได้นำมาทดสอบด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) เพื่อหาความแตกต่างรายคู่ แต่เมื่อนำไปทดสอบรายคู่พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

จากตาราง 32 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด ด้านทักษะการเขียน เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าที (F - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.44 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.04 แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 สรุปได้ว่าหน่วยงานที่สังกัดที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทย ด้านทักษะการเขียนแตกต่างกัน แต่เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ของตัวแปรด้านทักษะการอ่านแล้วได้นำมาทดสอบด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) เพื่อหาความแตกต่างรายคู่ แต่เมื่อนำไปทดสอบรายคู่พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามตำแหน่ง

ทักษะทางภาษาไทย	ตำแหน่ง				F	Sig.
	นายก	รองนายก	ประธานสภา	รองประธานสภา		
1. ด้านการฟัง	2.53	2.40	2.82	1.96	5.37	*0.00
2. ด้านการพูด	3.40	3.22	3.21	3.01	1.01	0.38
3. ด้านการอ่าน	4.38	4.40	4.20	4.56	1.59	0.19
4. ด้านการเขียน	3.29	3.12	3.41	3.17	0.66	0.57

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 34 พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเกี่ยวกับความสามารถทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการโดยรวมจำแนกตามตำแหน่ง ด้านทักษะการเขียน เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวนของข้อมูลโดยใช้ค่าเอฟ (F - test) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 5.37 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นยอมรับ H_1 ปฏิเสธ H_0 สรุปได้ว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความสามารถทักษะทางด้านภาษาไทยที่แตกต่างกัน สมมติฐานจึงได้รับการยอมรับ เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของตัวแปรด้านทักษะการฟังแล้วได้นำมาทดสอบด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) เพื่อหาความแตกต่างรายคู่ รายละเอียดของข้อมูลดังแสดงในตาราง 34 ดังนี้ ตารางที่ 35 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้านทักษะการฟัง จำแนกตามตำแหน่ง

(I) ตำแหน่ง	(J) ตำแหน่ง	Mean Difference (I-J)	Sig.
นายกฯ	รองประธานสภา	-0.85*	0.00
ประธานสภา	นายกฯ	0.85*	0.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 34 พบว่าระดับความสามารถทางทักษะทางด้านภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ทางทักษะทางด้านภาษาไทย โดยรวมในแต่ละระดับการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีระดับความสามารถการใช้ภาษา ด้านทักษะการฟัง ที่แตกต่างกันกับ กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่ตำแหน่งรองประธานสภา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่ตำแหน่งประธานสภา มีระดับความสามารถการใช้ภาษา ด้านทักษะการฟัง ที่แตกต่างกันกับ กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ที่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ส่วนที่ 2 การรายงานผลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ

สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ

สำหรับการนำเสนอในส่วนที่ 2 เป็นการสรุปผลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งรายละเอียดของแต่ละเรื่องผู้ให้ข้อมูลสำคัญสามารถให้ข้อมูลได้อย่างกว้างขวาง เนื่องจากผู้วิจัยใช้แนวคำถามที่มีโครงสร้าง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายและให้อิสระในการตอบของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนั้น ในการนำเสนอในส่วนนี้นอกจากจะกำหนดเรื่องหลัก คือ ความสามารถในการสื่อสารภาษาและวัฒนธรรมไทย และทักษะการใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อให้เกิดความเป็นระบบและเป็นหมวดหมู่ในการนำเสนอ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ สรุปและอภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มแรก คือ กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยและด้านรัฐประศาสนศาสตร์ 3 คน กลุ่มที่สอง คือ กลุ่มผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้นำฝ่ายบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 6 คน สามารถนำมาสรุปได้ดังนี้

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย

บทบาทและความสำคัญของการใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทยผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการเข้าสู่ AEC

การใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทยมีบทบาทและความสำคัญสำหรับการพัฒนาผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาก เพราะในแต่ละท้องถิ่นก็จะมีวัฒนธรรมท้องถิ่นของตัวเอง โดยเฉพาะท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ก็มีทั้งวัฒนธรรมไทย เอกลักษณะหลายอย่างที่จะนำไปสู่การท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นเป็นอย่างมาก จังหวัดสมุทรปราการก็เป็นจังหวัดที่เต็มไปด้วยนิคมอุตสาหกรรมต่างๆ ที่จะมีต่างชาติใน AEC เข้ามาลงทุนเพิ่มมากขึ้นในอนาคต เพราะฉะนั้นผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีความรู้ความเข้าใจด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย ที่เป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่ผู้นำจะใช้ภาษาพูด สิ่งที่สำคัญคือจะทำอย่างไรให้ผู้นำท้องถิ่นเหล่านี้เห็นความสำคัญของภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาของชาติซึ่งเป็นภาษาที่จะต้องใช้ในการติดต่อสื่อสาร เมื่อเข้าสู่ AEC อาจต้องติดต่อสื่อสารกับคนต่างชาติ ซึ่งในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการเป็นศูนย์ของอาเซียนหลากหลาย ธุรกิจก่อสร้างก็มีจำนวนมาก แรงงานต่างชาติในกลุ่ม

ของอาเซียน เข้ามาทำงานนานก็สามารถเรียนรู้ภาษาไทยได้ ในขณะที่คนไทยไม่คิดที่จะเรียนรู้ภาษาอื่น เพราะฉะนั้นผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจะต้องมีความรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย เพื่อที่จะให้ความรู้กับชาวต่างชาติเหล่านี้ได้ ในกรณีที่ใช้ภาษาและของวัฒนธรรมไทยไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นอยากให้ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อเพิ่มศักยภาพให้ได้

การใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทยมีบทบาทและความสำคัญสำหรับผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากเพราะผู้ที่จะเป็นผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจะเป็นผู้ที่ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้อื่น และถ้ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยด้วยก็ควรจะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องสมกับตำแหน่งผู้นำซึ่งจะเป็นตัวอย่างที่ดีต่อไป

ทักษะการสื่อสาร : ด้านทักษะการใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทย

การใช้ภาษาไทยจริงๆ แล้วสำคัญในทุกสาขาอาชีพ เพราะภาษาไทยเป็นภาษากลางในการสื่อสารระหว่างคนในสังคมแล้วก็เป็นเครื่องมือที่เราใช้ในการประกอบอาชีพ เพราะฉะนั้นการเข้าสู่ AEC หรือไม่ เราก็ต้องให้ความสำคัญอยู่แล้ว โดยเฉพาะการเข้าสู่ AEC ก่อนที่เราจะนำความรู้ไปเผยแพร่ ควรต้องมีความรู้ ความเข้าใจอย่างถ่องแท้

ทักษะการสื่อสาร : ทักษะการใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทย

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ สรุปได้ว่า ทักษะของการใช้ภาษาไทย ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน สิ่งที่สำคัญที่สุดเลย คือ การฟัง ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจะฟังเพื่อที่จะรู้ในสิ่งต่างๆ ให้ได้ถูกต้องและก็ได้เข้าใจ รองลงมา คือ ทักษะการพูด ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องเข้าสังคมกับคนทุกระดับ ไม่ใช่พูดกับชาวบ้านเพียงอย่างเดียว พูดกับคนในระดับเดียวกันก็ควรจะต้องรู้ว่าควรพูดอย่างไร พูดกับคนไม่คุ้นเคยควรพูดอย่างไร ในการต้อนรับเจ้านายควรพูดอย่างไร ถ้าผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พูดผิดๆ ถูกๆ ก็ทำให้เสียบุคลิกภาพ การพูดอย่างสร้างสรรค์นั้นควรจะต้องไปถึงพูดแล้วเกิดแรงจูงใจที่จะทำให้คนอื่น ๆ หรือคนฟังอยากทำในสิ่งที่ท้องถิ่นต้องการ

ข้อเสนอแนะและกลยุทธ์ด้านภาษาไทย

ด้านภาษาไทย

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ สรุปได้ว่า ควรกระตุ้นให้ผู้นำเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง คือ รัฐบาลมีนโยบายภาษาแห่งชาติขึ้นมา เพิ่งมีกรอบออกมาปีนี้ ซึ่งก็ยังใช้อะไรไม่ได้เต็มที่ เดิมไม่มี ก็คงจะต้องช่วยๆ กันเผยแพร่ออกไป ในฐานะที่เป็นมหาวิทยาลัยก็ต้อง contract กับ ท้องถิ่นเพื่อที่จะเสริมศักยภาพตรงนี้ให้กับท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น จัดอบรม ต้องชี้ให้เห็นว่าแล้วทำไมเขาถึงมีสถาบันการพูด คนที่เค้าเป็นใหญ่เป็นโตเค้าต้องไปเรียนไปฝึกพูดเพื่ออะไร และได้เสนอแนะวิธีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1. ควรจะฝึกเรื่องการฟังและการอ่าน เพื่อจับประเด็นและสรุปความ
2. ควรจะต้องฝึกเรื่องการวิเคราะห์สาร
3. จะต้องฝึกเรื่องการเขียนและการพูดเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดที่จะนำเสนอ

วิธีที่ทำให้ผู้นำได้พัฒนาทักษะทางภาษาไทย

เราใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน แต่เนื่องด้วยว่าในสภาพสังคมการสื่อสารที่มันเปลี่ยนไป ไม่ว่าจะเป็นทาง Line ทาง Facebook หรือสื่อ Social ต่างๆ อาจจะทำให้ทักษะการใช้ภาษาไทยของคลาดเคลื่อนไปหรือเป็นไปในทางที่ไม่เป็นมาตรฐาน ฉะนั้นการฝึกน่าจะเริ่มที่ตัวเองก่อน โดยเฉพาะเมื่อเป็นผู้นำ อาจใช้การรณรงค์ อาจจะใช้ตัวเลขไทยในการเขียนป้ายต่างๆ จากตัวพิมพ์เป็นลายมือ ทำป้ายรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย เช่น ภาษาไทยวันละคำ ภาษาไทยน่ารู้ เป็นต้น

ด้านวัฒนธรรมไทย

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ สรุปได้ว่า ความรู้เรื่องวัฒนธรรมไทยก็ต้องไปคู่กับเรื่องภาษาไทย ถ้าผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นท้องถิ่นไม่มีความรู้เรื่องภาษาไทย ไม่มีความรู้เรื่องวัฒนธรรมแล้วจะเป็นผู้นำท้องถิ่นได้อย่างไร เพราะผู้นำท้องถิ่นมีหน้าที่ที่จะ รักษา ส่งเสริม พัฒนา วัฒนธรรมไทย จำเป็นต้องรู้ว่าวัฒนธรรมไทยเป็นอย่างไร จะต้องรักษาวัฒนธรรมไทยในสิ่งที่ดี และในขณะเดียวกันก็ต้องให้การส่งเสริมให้การสนับสนุนวัฒนธรรมไทย ในขณะเดียวกันก็ต้องมีส่วนช่วยพัฒนาวัฒนธรรมไทยให้ก้าวไปในทางที่ถูกที่ควร หรือวัฒนธรรมที่ผิดศีลธรรมที่เคยมีมา ก็ควรจะหาทางในการพัฒนาเพื่อที่จะเข้าสู่เข้าทางให้ถูกต้อง ฉะนั้น ถ้าผู้นำท้องถิ่นที่ไม่รู้หรือไม่ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมไทยก็ไม่ควรจะเป็นผู้นำท้องถิ่น

ความรู้เรื่องวัฒนธรรมไทยสำคัญสำหรับผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาก ประเทศไทยมีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยว ธรรมชาติ วัฒนธรรม การเกษตรส่วนหนึ่งเป็นรายได้เข้าสู่ท้องถิ่น ในฐานะผู้นำก็ควรจะมีควมรู้อย่างลึกซึ้ง ในเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง คนเป็นผู้นำก็ต้องถ่ายทอดความรู้ให้กับคนอื่น ๆ ให้ไปขยายต่อยอด หรือประชาสัมพันธ์ หรือเป็นแผนพับหรือเว็บไซต์ต่างๆ เพราะฉะนั้นต้องมีความรู้เรื่องวัฒนธรรมละเอียดพอสมควร ความรู้เรื่องวัฒนธรรมไทยมีความสำคัญต่อผู้นำองค์กรส่วนท้องถิ่นมากเพราะการรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของคนในท้องถิ่นของตน จะทำให้เข้าใจความต้องการของคนในท้องถิ่นของตน จะเกิดความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกัน สื่อสารกันได้ง่ายขึ้น

ข้อเสนอแนะและกลยุทธ์ด้านวัฒนธรรมไทย

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ สรุปได้ว่า ควรกระตุ้นให้ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการเห็นความสำคัญในเรื่องวัฒนธรรมไทยมากขึ้น ในเรื่องของขนบธรรมเนียมประเพณีที่ยังอนุรักษ์ รักษากันอยู่ แต่สิ่งที่ไม่ค่อยจะเห็นความสำคัญอย่างวัฒนธรรมในเรื่องของภาษา เช่น จะช่วยยังไงให้เด็กเขียนถูกต้อง ใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง ก็ควรจะต้องลงไปสู่

โรงเรียนลงไปสู่ชุมชน ซึ่งผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มองไม่เห็นถึงความสำคัญของสิ่งต่างๆ เหล่านี้ วัฒนธรรมกำลังเปลี่ยนแปลงไปมากมาย ซึ่งทำลายวัฒนธรรมที่ดีงามของไทยอยู่ ควรจะต้องมีส่วนที่จะช่วยรักษาให้วัฒนธรรมคงอยู่ แล้วอะไรที่ดีที่คงอยู่ก็ควรจะใช้ต่อไป

วิธีการที่จะช่วยพัฒนาความรู้เรื่องวัฒนธรรมของผู้นำองค์กรส่วนท้องถิ่นคือผู้นำจะต้องพยายามศึกษาหาความรู้จากการฟังและการอ่านรวมทั้งต้องพยายามหาแหล่งข้อมูล ซึ่งอาจเป็นผู้ใหญ่ในชุมชนนั้นๆ ปราชญ์ชาวบ้าน ฯลฯ ทั้งพยายามรวบรวมความรู้และเรียบเรียงให้เป็นหมวดหมู่ด้วย และควรชี้ให้ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะทางวัฒนธรรมไทยที่ชัดเจน เช่น เมื่อมีความรู้ทางวัฒนธรรมแล้วสามารถนำไปต่อยอดพัฒนาเศรษฐกิจในชุมชนได้

กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ

สรุปผลการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ ดังนี้

ความสำคัญของภาษาและวัฒนธรรมไทยต่อผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการเข้าสู่ AEC

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ว่า ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรปราการ ส่วนใหญ่ตระหนักถึงความสำคัญในการที่ประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่การเป็น AEC (Asean Economics Community) ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นบุคคลที่จะนำพาชุมชนและสังคมไปติดต่อกับสมาชิกจากประเทศอื่นๆ ในอาเซียนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ แต่ในการที่จะติดต่อกับสมาชิกจากประเทศอื่นๆ และพัฒนาชุมชนและสังคมให้ทันสมัยและทัดเทียมนานาประเทศ นอกจากทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแล้ว ทักษะการใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทยก็เป็นสิ่งสำคัญ

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งแสดงทัศนะด้านความสำคัญของภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ว่า “ท้องถิ่นของสมุทรปราการเป็นศูนย์ของอาชีพหลากหลาย ธุรกิจก่อสร้างก็เยอะแยะ แรงงานก็เป็นคนต่างชาติในกลุ่มของอาเซียน แรงงานเขมรมีมากมายในสมุทรปราการ แล้วก็ในทางด้านของโรงงานก็มีมากมายแล้วแรงงานที่ขึ้นสู่ระดับหัวหน้าก็มีมากมาย เนื่องจากว่าเค้ามาทำงานนานเค้าก็สามารถเรียนรู้ภาษาไทยได้ ในขณะที่คนไทยไม่คิดที่จะเรียนรู้ภาษาอื่น เพราะฉะนั้นเค้าก็เรียนรู้ภาษาไทยและขยับตัวเองขึ้นมาเพื่อเป็นหัวหน้าในการจะติดต่อกับคนไทยและติดต่อกับคนจากอาเซียนที่เป็นลูกน้องของเค้า เพราะฉะนั้นขณะนี้เค้าเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อจะถนัดตัวเองขึ้นมา แต่ในขณะที่เดียวกันเราไม่เคยคิดที่จะเรียนภาษาของเค้า ตรงนี้คือจุดที่เราเสีย แล้วเมื่อไหร่ที่บอกว่าสมุทรปราการเป็นศูนย์ของอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของโรงงานเยอะแยะมากมาย ไม่ว่าจะจะเป็นธุรกิจของการก่อสร้าง ไม่ว่าจะจะเป็นธุรกิจทางด้านอาหารทะเล หรือธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ เช่น สนามบินสุวรรณภูมิ เพราะฉะนั้นควรจะต้องมีความรู้ภาษาไทยในทางด้านของ

วัฒนธรรมไทยเพื่อที่จะดึงความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยไปติดต่อสื่อสารหรือเป็นประโยชน์กับเค้าได้”

นอกจากนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์อีกท่านหนึ่งยังแสดงทัศนะด้านเดียวกันนี้ว่า “ท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ก็มีทั้งวัฒนธรรมไทย เอกลักษณ์หลายอย่างที่จะนำไปสู่การท่องเที่ยวซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์หรือการที่จะให้เด็กหรือเยาวชนได้พัฒนาศักยภาพตัวเองเพื่อนำไปสู่การศึกษาที่สูงขึ้น หรือการใช้แรงงานของคนในท้องถิ่นที่จะรองรับ เพราะจังหวัดสมุทรปราการก็เป็นจังหวัดที่เต็มไปด้วยนิคมอุตสาหกรรมต่างๆ ที่จะมีต่างชาติใน AEC เข้ามาลงทุนเพิ่มขึ้นในอนาคต เพราะฉะนั้นการที่เป็นผู้นาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ยิ่งต้องมีความรู้ความเข้าใจทางด้านภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ที่เป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นของตัวเอง”

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่ผู้นาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ให้ความสำคัญต่อภาษาและวัฒนธรรมไทย ไม่ค่อยมีความจำเป็นต่อการพัฒนาเพื่อเข้าสู่ AEC เพราะเราใช้ภาษาไทยคุยกับคนไทย ใช้ภาษาอังกฤษคุยกับคนต่างชาติ ส่วนกลุ่มแรงงานต่างด้าวก็พูดภาษาไทยได้อยู่แล้ว แต่ที่จริงแล้วภาษาและวัฒนธรรมไทยมีความสำคัญต่อผู้นาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการที่จะพัฒนาเพื่อเข้าสู่ AEC เพราะถึงแม้ว่าเราจะต้องติดต่อสื่อสารกับสมาชิกอาเซียนจากประเทศอื่นๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษ แต่เราก็ต้องรักษาภาษาและวัฒนธรรมไทยไว้และนำไปเผยแพร่ต่อคนที่เข้ามาในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นแรงงาน หรือ นักลงทุน หรือ นักท่องเที่ยว เพราะนอกจากเราจะต้องติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติเพื่อธุรกิจการค้าแล้ว การที่เรามีความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยที่แม่นยำจะทำให้เราพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้อีกด้วย

ทักษะการสื่อสาร : ทักษะการใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทย

ด้านทักษะการใช้ภาษาไทย

ด้านการฟัง

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ว่า การฟังเป็นทักษะแรกที่จะต้องใช้ในการเรียนหรือการพัฒนาทักษะทางภาษา ไม่ว่าจะเรียนภาษาอะไรก็ตามหรือแม้แต่การพัฒนาภาษาที่เราใช้ในชีวิตประจำวันอยู่แล้วอย่างเช่นภาษาไทยทักษะการฟังก็เป็นทักษะที่สำคัญที่สุด เพราะการฟังจะทำให้ได้รับความข้อมูลข่าวสารมากยิ่งขึ้น เมื่อเราฟังมากเราจะมีข้อมูลเพื่อจะพูดหรือเพื่อจะเขียนได้มากขึ้น เหมือนดังที่พระพุทธเจ้ากล่าวไว้ว่าคนที่ฟังมาก คือ พหูสูตร แปลว่า ผู้มีวิชา

ความรู้มาก การฟังควรเริ่มจากการฟังในสิ่งที่ชอบก่อนเช่นฟังเพลง ฟังข่าว หรือแม้แต่การรับฟังบุคคลที่อยู่รอบข้างก็ได้ประโยชน์เช่นเดียวกัน

ด้านการพูด

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ว่า การพูด ก็ควรจะสามารถเพิ่มพูนทักษะของการพูด จะต้องเข้าสังคมกับคนทุกระดับ ไม่ใช่พูดกับชาวบ้านเพียงอย่างเดียว พูดกับชาวบ้านก็ควรจะรู้ว่าควรจะพูดอย่างไร พูดกับคนในระดับเดียวกันก็ควรจะรู้ว่าควรจะพูดอย่างไร พูดกับคนไม่คุ้นเคยควรจะพูดอย่างไร ในการต้อนรับเจ้านายควรจะพูดอย่างไร หรือ เจ้านาย ควรจะพูดอย่างไร หรือพูดกับพระภิกษุสงฆ์ซึ่งเป็นพระภิกษุสงฆ์ชั้นผู้ใหญ่ควรจะพูดอย่างไร แต่ถ้าผู้นำท้องถิ่นพูดผิดๆ จะทำให้เสียบุคลิกภาพ ภาษาที่ใช้มันควรจะเป็นภาษาที่สื่อในทางสร้างสรรค์ แต่ผู้นำหลายๆ คนพูดไม่สร้างสรรค์ เพราะฉะนั้นทำอย่างไรที่จะทำให้พูดได้อย่างสร้างสรรค์ และการพูดอย่างสร้างสรรค์นั้น ควรจะต่อไปถึงพูดแล้วเกิดแรงจูงใจที่จะทำให้คนอื่นๆ หรือคนฟังอยากทำในสิ่งที่ท้องถิ่นต้องการ นักการเมือง นักแสดง หรือบุคคลที่ต้องพูดออกสื่อบ่อยๆ ทั้งที่เค้าก็พูดได้อยู่แล้ว ก็ยังต้องไปเรียนการพูดกับสถาบันสอนการพูดโดยเฉพาะเช่นเดียวกัน

ด้านการอ่าน

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะของการรับข้อมูลข่าวสารเหมือนกับทักษะการฟัง เพียงแต่เปลี่ยนจากการใช้ประสาทหูมาเป็นประสาทตา ทักษะการอ่านเป็นพื้นฐานของทักษะการเขียนเมื่อเราอ่านมากนอกจากเราจะมีข้อมูลเรื่องราวที่บันทึกไว้ในสมองของเรา เรายังมีคลังคำให้เลือกใช้คำได้หลากหลายและเหมาะสมกับความหมายและสถานการณ์นั้นๆ การฝึกทักษะการอ่านในเบื้องต้นอาจจะเริ่มต้นจากหนังสือที่เราอ่าน อาจจะเป็นหนังสือการ์ตูน นิยายสาร หนังสือพิมพ์ หรือหนังสือที่ไม่เป็นวิชาการมากนัก แล้วเมื่อทักษะการอ่านที่คล่องแคล่วแล้วจึงอ่านหนังสือที่เป็นหนังสือวิชาการ เช่น บทความวิชาการ วิทยานิพนธ์ เป็นต้น

ด้านการเขียน

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ว่า การเขียนเป็นการนำเอาทักษะทั้งทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน รวมกันมาเป็นทักษะการเขียน การเขียนเป็นทักษะการส่งออกข้อมูลคล้ายกับทักษะการพูด เพียงแต่การเขียนนั้นดีตรงที่เราสามารถถ่วงถ่วงและไตร่ตรองให้ดีกว่าก่อนจะส่งข้อมูลออกไป เราสามารถอ่านสิ่งที่เราเขียนก่อนได้ แต่ผู้นำส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้ใช้ทักษะนี้เนื่องจากมีภารกิจด้านอื่นๆ จึงจำเป็นต้องให้ผู้อื่นเขียนแทนเช่น ผู้ช่วย หรือ เลขานุการฝึกการเขียนควรเริ่มฝึกเขียนจากประโยคสั้นๆ ก่อน แล้วจึงเขียนประโยคหลายๆ ประโยครวมกัน

เป็นย่อหน้า แล้วเขียนหลายย่อหน้ารวมกันเป็น เรื่อง การจะมีทักษะการเขียนที่ดีจะต้องเริ่มจากเป็นคนอ่านหนังสือมาก จะทำให้เรามีข้อมูลในการเขียนมากขึ้น

ด้านระดับภาษา

ภาษาระดับพิธีการ

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ว่า ภาษาระดับการเป็นภาษาที่ไม่ค่อยได้ใช้บ่อยมากนัก นานๆ จะมีพระบรมวงศานุวงศ์เสด็จที่ จะต้องมีการใช้ภาษาระดับพิธีการหรือคำราชาศัพท์ซึ่งถ้าเป็นการกล่าวถวายพระพร ก็จะอ่านจากบทนั้นซึ่งได้รับการกลั่นกรองมาแล้ว แต่หากต้องเข้าเฝ้าใกล้ชิดบางครั้งก็ใช้คำไม่ค่อยถูก บางครั้งใช้คำสุภาพที่ใช้กับคนธรรมดาทั่วไป ถึงแม้ว่าพระองค์จะไม่ถือสาแต่ถ้าใช้คำที่ถูกต้องน่าจะดีกว่า

ภาษาระดับทางการ

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ว่า เป็นภาษาที่ใช้มากในหนังสือราชการส่วนใหญ่ตัวผู้นำเองจะไม่ได้พิมพ์หนังสือเหล่านี้เอง ส่วนใหญ่จะเป็นหน้าที่ของเลขาหรือผู้ช่วยจะพิมพ์หนังสือ แต่ก่อนจะส่งออกไปนอกหน่วยงานก็จะให้ผู้นำตรวจทานอีกครั้งหนึ่งซึ่งส่วนใหญ่แล้วก็ไม่ได้แก้ไขอะไร ผู้นำจึงจะได้ใช้ภาษาระดับทางการเมื่อต้องอยู่ในห้องประชุม หรือต้องติดต่อราชการกับหน่วยงานอื่นๆ ซึ่งมีความคล่องแคล่วพอสมควรในภาษาระดับนี้เพราะใช้เป็นประจำ

ภาษาระดับกึ่งทางการ

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ว่า ภาษาระดับกึ่งทางการเป็นภาษาที่ได้ใช้บ่อยมากกว่าภาษาระดับทางการ เพราะเมื่อออกจากห้องประชุม ต้องสนทนากับข้าราชการหน่วยงานอื่นๆ ก็ใช้ภาษาระดับกึ่งทางการ เพราะต้องการลดความเป็นทางการลงมาและเพื่อเพิ่มความเป็นกันเองมากขึ้นเมื่อต้องติดต่องานหรือร่วมงานกันอีกการใช้ภาษาระดับกึ่งทางการจะทำให้คู่สนทนารู้สึกเป็นกันเองมากขึ้นและติดต่อประสานงานได้ดียิ่งขึ้น

ภาษาระดับสนทนา

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ว่า ผู้นำมักจะใช้ภาษาระดับนี้กับผู้ใต้บังคับบัญชาหรือผู้ที่มาติดต่อราชการ เพราะเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย และไม่มีคำหยาบ ผู้นำก็มีความรู้ในภาษาระดับนี้อยู่แล้วเพราะไม่ต้องฝึกฝน เพียงแต่ระวังเรื่องการไม่ให้มีการใช้คำหยาบหรือคำคนองเพียงเท่านั้น

ภาษาระดับกันเอง

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ว่า ผู้นำมักจะใช้ภาษาเหล่านี้กับเพื่อนที่สนิทหรือผู้ใต้บังคับบัญชาที่สนิทสนมกันเท่านั้น เพราะมีทั้งคำหยาบคำคนอง เพราะการใช้คำหยาบหรือคำคนองไม่ได้หมายถึงการตำหนิหรือการพุดดูถูก แต่ในอีกทางหนึ่ง การพุดคำหยาบหรือ

คำคนองกับผู้ที่รู้จักคุ้นเคยมานานแสดงถึงความสนิทสนมและเป็นกันเอง เมื่อต้องร่วมมือประสานงานกันจะทำให้งานนั้นราบรื่นและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ด้านวัฒนธรรมไทย

จากการสัมภาษณ์ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ว่า ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ที่จะต้องพัฒนาวัฒนธรรมไทย ต้องรู้ รักษาวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะในพื้นที่ของตนเอง วัฒนธรรมย่อมมีการเปลี่ยนแปลง แต่วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและสังคมยอมรับ ต้องอนุรักษ์ และต้องการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย และมีส่วนช่วยพัฒนาวัฒนธรรมไทยให้ก้าวไปในทางที่ถูกที่ควร เช่น วัฒนธรรมในการแต่งกาย หรือวัฒนธรรมที่ผิดศีลธรรมที่เคยมีมา ควรจะหาทางการพัฒนาเพื่อที่จะเข้าสู่เข้าทาง ให้มันถูกต้อง เพราะฉะนั้นผู้นำท้องถิ่นที่ไม่รู้หรือไม่ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมไทยก็ไม่ควรจะเป็นผู้นำท้องถิ่น

วัฒนธรรมไทยมีความสำคัญสำหรับผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาก เพราะประเทศไทยมีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยว เพราะฉะนั้นในทุกที่ของประเทศไทยมีสถานที่ท่องเที่ยว เป็นส่วนหนึ่งในการหารายได้เข้าสู่ท้องถิ่น ในฐานะผู้นำก็ควรจะมีความรู้อย่างลึกซึ้ง ในเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง เช่น ออกพรรษาจะมีประเพณีรับบัว ผู้นำท้องถิ่นจะต้องมีความรู้ให้ละเอียดแล้วก็ลึกซึ้งมากกว่าที่คนทั่วไปรับรู้เพราะไม่ว่าจะเป็นเยาวชนหรือนักท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศ AEC ซึ่งเป็นเป้าหมายใหม่เข้ามา

การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทยที่เหมาะสมสำหรับผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทยจะต้องอาศัยปัจจัยหลัก 2 ปัจจัย นั่นคือ ตัวบุคคลหรือตัวผู้นำเอง และหน่วยงานที่สังกัด ก็ต้องเอื้ออำนวยในการพัฒนาด้วย มีรายละเอียดดังนี้

ด้านตัวบุคคล

1. ควรจะฝึกเรื่องการฟังและการอ่าน เพื่อจับประเด็นและสรุปความ
2. ควรจะต้องฝึกเรื่องการวิเคราะห์สาร
3. ควรจะต้องฝึกเรื่องการเขียนและการพูดเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดที่จะนำเสนอ
4. ควรจะต้องพยายามศึกษาหาความรู้เรื่องวัฒนธรรมจากการฟังและการอ่านรวมทั้งต้องพยายามหาแหล่งข้อมูล ซึ่งอาจเป็นผู้ใหญ่ในชุมชนนั้นๆ ปราชญ์ชาวบ้าน
5. ควรจะพยายามรวบรวมความรู้เรื่องวัฒนธรรมและเรียบเรียงให้เป็นหมวดหมู่

ด้านหน่วยงาน

1. ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาและวัฒนธรรมไทยที่ถูกต้อง
2. รมรงค้ให้การสื่อสารทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานใช้เลขไทย ใช้ภาษาไทยทั้งหมด ในหนังสือหรือเอกสารต่างๆ

3. จัดทำป้ายที่ให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมไทย เช่น ภาษาไทยน่ารู้ ประเพณีการ
รับบัว

4. นักภาษาศาสตร์ประจำสำนักงาน

5. การอบรม สัมมนาให้ความรู้ทางด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี